

03

Maatschappelijk verantwoord ondernemen

MAATSCHAPPELIJK VERANTWOORD ONDERNEMEN

De TEXAF-groep steunt ontwikkelingsprojecten in de DRC die niet noodzakelijk direct verband houden met het maatschappelijk doel van de Groep.

De raad van bestuur van TEXAF streeft naar volledige transparantie en heeft daarom in 2012 het innovatieve voorstel gedaan om het budget voor een geheel van projecten voortaan voor te leggen aan de algemene vergadering.

Jaarlijks wordt er verslag uitgebracht van de impact van de concrete, overigens niet noodzakelijk financiële acties van de Groep.

In 2018 heeft de Groep dezelfde vijf projecten gesteund die ze al verschillende jaren steunt:

- Het eerste project, Yema Yema, is de verbetering van de levenskwaliteit van de bevolking van Lodja en omstreken, in Sankuru. Deze bevolking is zwaar getroffen door opeenvolgende plunderingen en oorlogen, en gaat gebukt onder een hoge werkloosheid en de daarmee gepaard gaande problemen (zoals ondervoeding en geweld). Het project gaat uit van het koppel Pierre-Albert Ngueliele en Béatrice Yseboodt. Zij houden zich voornamelijk bezig met scholing en onderwijs.
- Het tweede project streeft naar een betere gezondheidszorg in de DRC, en richt zich meer bepaald op kinderen die lijden aan een ernstige ziekte, maar die door een welbepaalde medische of chirurgische ingreep genezen kunnen worden. Dit project wordt gesteund door de Keten van Hoop - België, de Keten van Hoop - Congo en Espoir de Vie, samengebracht in de vzw 'CHIRPA'.
- Het derde project is COMEQUI, dat de boeren van de Kivu-provincie de middelen wil verschaffen om zelf concrete duurzame ontwikkelingsacties te ontwikkelen om hun inkomsten te verhogen en te kunnen voorzien in de behoeften van hun gezin (onderwijs voor de kinderen, gezondheidszorg, ...).
- Het vierde project is Ndako ya Bisio. Via dat project steunt de Groep het werk van Jean-Pierre Godding sj voor de straatkinderen in de Ngaba-wijk van Kinshasa.
- Tot slot is de Groep de belangrijkste sponsor van weldra een van de culturele centra bij uitstrek van Kinshasa: l'Espace Texaf Bilembo. Enerzijds wil het centrum hedendaagse Congolese kunstenaars via tijdelijke tentoonstellingen in de schijnwerpers plaatsen en anderzijds wil het 12- tot 18-jarige leerlingen met thematische workshops sensibiliseren over hun roots (Bilembo is Lingala voor 'spoor' of 'teken'), over de agrarische rijkdom van het land en over de uitdagingen van duurzame ontwikkeling.
- Daarnaast hebben TEXAF en zijn grootste aandeelhouder besloten het Musée Royal d'Afrique Centrale (Africa Museum) te steunen, dat eind 2018 met groot internationaal succes zijn deuren opende. De TEXAF-groep betaalt 3 jaar lang een bijdrage van 30.000 EUR per jaar en is in het bijzonder sponsor van een AfricaTube-zaal, een digitaal platform van en voor jongeren, dat de Afrikaanse cyberspace wil presenteren als een plaats voor creatie en uitwisseling zonder grenzen.

Onder impuls van jonge YouTubers brengt de kunstenuimte AfricaTube het hedendaagse digitale Afrika voor het voetlicht.

Comequi - al 10 jaar steun voor de koffietelers

www.comequi.org

"Aan enthousiasme ontbreekt het niet." Dat is het motto binnen de vzw Comequi, die net zijn tienjarige bestaan heeft gevierd. Sinds haar oprichting reikt de Belgische vzw onophoudelijk middelen aan de plattelandsbevolking aan de rand van het Kivu-meer aan zodat zij zelf duurzame ontwikkelingsinitiatieven kunnen organiseren om hun inkomsten te verhogen en hun levensstandaard te verbeteren. En dat werpt zijn vruchten af..

Dit betekent niet dat Comequi (een samentrekking van 'commerce équitable' of eerlijke handel) geen bestaansredenen meer heeft. *"Ook 10 jaar later zijn we nog steeds overtuigd van de relevantie van onze missie"*, zegt voorzitter Thierry Beauvois. *"De projecten evolueren, en sommige ontwikkelen zich in een andere richting, maar ze hebben nog steeds een effect op de doelgroep."*

Ook de steun aan de koffieboeren blijft. De Kivu-regio in de DRC heeft de ideale eigenschappen voor de productie van Arabica van hoge kwaliteit, omdat het op grote hoogte ligt en vanwege het warme en vochtige klimaat.

Dit uitgangspunt ligt ten grondslag aan de activiteiten van de vzw, die kleine koffieboeren aanmoedigt om op hun landbouwgrond te werken en in de buurt kleine koffie-wasserijen te bouwen, die zij cofinancieren. Dit alles verloopt volgens de principes van goed bestuur, in samenwerking met lokale specialisten en landbouwcoöperaties. *"Er zijn meerdere doelstellingen"*, zegt Thierry Beauvois. *"Hierdoor worden tijdrovende verplaatsingen verminderd, verloopt de transportketen sneller en verbetert zowel de kwaliteit als de prijs voor de producenten."*

Een koffiewasserij vanaf de onderkant gezien.

Andere tekenen die wijzen op de ontwikkeling van de sector, zijn te zien in de 'koffieacademie'. De koffieacademie opende een jaar eerder haar deuren en werd in 2018 veel vaker bezocht.

En hoewel de koffieproductie de kernactiviteit van de vzw vertegenwoordigt, worden ook de imkers niet aan hun lot overgelaten. Velen van hen, vooral koffietelers, volgen jaarlijkse opleidingen die worden gegeven door een vrijwilliger die lid is van Comequi en door specialisten op het gebied van honingproductie van lokale verenigingen. Het idee was om hun onproductieve bijenkasten nieuw leven in te blazen en nieuwe bijenkasten te maken. Vooral nog blijkt uit de resultaten dat de geproduceerde hoeveelheid honing aanzienlijk is toegenomen. Voor imkers die de opleiding hebben gevolgd, is die wel vertienvoudigd, een mooie aanvulling op hun inkomen.

Door de overschakeling van voedsellandbouw naar commerciële landbouw waarmee de lokale markten kunnen worden bevoorrad, zijn er ook aanvullende financieringsbronnen aangeboord. Daarmee zouden er gemeenschappelijke velden en de mechanisering daarvan worden gefinancierd. *"Vandaag worden dertien boerenverenigingen en acht scholen van ongeveer 40 hectare begeleid door onze landbouwingenieur en beploegd met een tractor, terwijl zij zelf de brandstofkosten en het loon van de tractorchauffeur betalen."* Dankzij deze verenigingen kunnen met name kwetsbare vrouwen hun eigen leven weer solidair in handen nemen en hun inkomen verbeteren om in de behoeften van hun kinderen te voorzien.

Een win-win samenwerking

De actie van Comequi wordt ook duidelijk via de investeringen in de sociaal-pedagogische opleiding van lokale stakeholders.

Opmerkelijk is de aanleg van groentetuinen van elk 1 ha in de acht basisscholen. Een ogenschijnlijk bescheiden maar zeer symbolische oppervlakte, want voor de bevolking is het een echte hulp. Het is zowel een bron van voedsel, omdat groenten en fruit bij mensen thuis en in schoolkantines worden verdeeld, als een middel om het schoolgeld voor de gezinnen te financieren, via de verkoop van deze producten. En dan hebben we het nog niet gehad over de onmiskenbare pedagogische uitwerking die het leren over het kweken en oogsten met zich meebrengt.

De vzw is niet van plan om het daarbij te laten en kondigt haar voornemen aan om in de basisschool van Kisinjï drie nieuwe klassen op te richten. De ouders zorgen voor de arbeidskrachten en Comequi zorgt voor de technische kennis. *"Ons ondersteuningsinitiatief moet veeleisend zijn in termen van participatie en inzet van de gemeenschap, zodat het project zichzelf in stand kan houden."*

Een ander idee dat aan populariteit wint, is dat van een plantage met Moringa oleifera (voedingssupplementen) en zoete alssem (anti-malaria). Het initiatief zal worden geïntegreerd op het terrein van de groentetuinen en de lokale verenigingen zullen nauw bij het project worden betrokken. Er wordt samengewerkt met de internationale vereniging IDAY, de schakel tussen lokale verenigingen en lokale overheden.

Na het succes van een middelbare-schoolbibliotheek in Minova met meer dan 12.000 boeken, is er in 2018 een nieuwe speelgoedbibliotheek gelanceerd. Daar is aan alles gedacht om kinderen te vermaken met educatieve en creatieve gezelschapsspellen. Ook heeft Comequi in de partner-basisscholen 8 minibibliotheeken geïnstalleerd.

Een sorteester in de koffiewasserij.

Chirpa - Verbeterde opvang in de ziekenhuizen

www.chirpa.org

Voor Bob Lubamba, hoofd van Chirpa in de Democratische Republiek Congo, "zijn de synergieën tussen de verschillende partnerziekenhuizen in 2018 versterkt." Een samenwerking die resultaat heeft opgeleverd, en waarna er in verschillende Congolese ziekenhuizen een reeks werken zijn uitgevoerd. Het gemeenschappelijke doel: een betere zorg voor kinderen die lijden aan ernstige ziekten die gespecialiseerde zorg vereisen.

Dit doet denken aan de grondbeginselen van Chirpa. Al meer dan 10 jaar helpt de vzw 'Chirurgie Pédiatrique en Afrique' Congolese kinderartsen om kinderen te redden die lijden aan urologische of hartafwijkingen.

Voor een honderdtal kinderen gebeurt dat dankzij chirurgische ingrepen in het buitenland, met de hulp van Keten van de Hoop - België. Een honderdtal kinderen kon in Congo zelf profiteren van palliatieve of herstelchirurgie, door internationale missies die samenwerken met Congolese artsen.

De wens is nu dat deze operaties ter plaatse kunnen worden uitgevoerd door Congolese artsen. Daarom werken de andere luiken van de CHIRPA-initiatieven aan de overdracht van vaardigheden tussen de leden van het Belgische team en de leden van het Congolese team, en aan steun voor een nieuw paviljoen voor de chirurgie en palliatieve zorgen

voor kinderen in het ziekenhuis van Ngaliema in Kinshasa, gefinancierd door de Congolese regering en de voormalige First Lady.

"In het ziekenhuis van Ngaliema kunnen de 30 leden van het 'ziekenhuisplatform van de RDC' al enkele jaren terecht voor regelmatige werksessies. Tijdens deze sessies worden er opleidingen gegeven en beste praktijken uitgewisseld op het gebied van beheer en kwaliteit van de zorg", zegt Bob Lubamba, wiens vzw een van de stichtende leden van het platform is.

Meer dan een honderdtal kinderen zijn geopereerd in de DRC.

En in 2018 heeft Chirpa samen met verschillende ngo's, waaronder de ULB-Coopération, financieringen ter beschikking gesteld van de aangesloten ziekenhuizen voor specifieke projecten ter verbetering van de zorg voor kinderen die lijden aan ernstige ziekten die gespecialiseerde zorg vereisen.

Dankzij de synergieën en de samenwerking tussen 'geavanceerde' ziekenhuizen, zoals het ziekenhuis van Ngaliema, en 'minder geavanceerde' ziekenhuizen op het gebied van pediatrie, kunnen vaardigheden en expertise worden vergroot en kan er in andere opleidingen worden voorzien die gunstig zijn voor een groter aantal kinderen. Hierdoor konden in 2018 vier pediatrie projecten van deze financiering profiteren.

Een voorbeeld hiervan is het nationale kinderziekenhuis van Kalemebe in Kinshasa. Zo zijn er werken uitgevoerd in de afdeling neonatologie, waarvan de capaciteit na een brand in 2017 drastisch was verminderd. *"Het stroomvoorzieningssysteem van de dienst is beveiligd, de infrastructuur is hersteld en een deel van het beschadigde meubilair is vervangen"*, zegt Bob Lubamba.

Overal in de provincies

Het ziekenhuis van Ngaliema kreeg steun om te beginnen met de werken voor de afscherming van de 'Box III' van de afdeling neonatologie, om de risico's van infectie te verminderen bij de bijzonder kwetsbare patiënten die er verblijven. Dit project werd overigens ondersteund door de afdeling 'preventie en risicobeheer' van het ziekenhuis, waarvan de verantwoordelijke in België een stage heeft kunnen voltooien.

Wat betreft het Hôpital Général de Référence de Bominenge in de Evenaarsprovincie moet worden vermeld dat er grote veranderingen zijn doorgevoerd om kinderen uit de gezondheidszone in een fatsoenlijke pediatrie afdeling onder te brengen. Zoals het hoofd van de vzw Chirpa zegt: *"Hun kinderafdeling was ondergebracht in een oude keuken, en de sanitaire omstandigheden waren uiterst schadelijk met aanzienlijke risico's van infectie."* Door de uitgevoerde werken konden de structuur, het dak en de wand- en vloerbekleding worden gerepareerd.

Tot slot kon de Clinique Pédiatrique van Mbuji-Mayi in Kasai in december 2018 een theoretisch en praktisch opleidingsprogramma starten voor zijn pediatrie personeel en voor een tiental artsen uit andere medische opleidingen in de regio, voor de opsporing en de behandeling van hartafwijkingen bij kinderen. De meeste activiteiten zullen plaatsvinden in 2019.

TEXAF BILEMBO – 365 dagen bij Texaf Bilembo

www.texaf-bilembo.org

Dynamiek, creativiteit en onderwijs waren in 2018 elke dag de centrale thema's van Texaf Bilembo. De hedendaagse culturele ruimte binnen Utxafrica blijft groeien met op het programma uiteenlopende en nieuwe activiteiten. We bespreken enkele hoogtepunten van het afgelopen jaar met Chantal Tombu, mede-oprichter.

Ten eerste is er de tentoonstelling 'Les derniers bois des Belges'. De beroemde Congolese beeldhouwer Hassan Tshamala heeft met zijn dissel, beitel en schaar de bijna honderd jaar oude bomen langs de belangrijkste lanen van Kinshasa weer tot leven gebracht. Het publiek was danig onder de indruk van het werk dat van de boomstronken van al deze bomen kunstwerken heeft gemaakt.

Vijf andere, even interessante tentoonstellingen waren even succesvol. Net als de 'Libres Pensées' van Francis Mampuya, een belangrijke figuur van de schilderkunst uit Kinshasa, die tussen april en mei kon worden bezocht. "*Francis Mampuya is een invloedrijke ambachtsman van vrede, bouw en wederopbouw, die met zijn plastische woordenschat een sterke identiteit heeft gesmeed.*"

In juni inspireerde de nomadische kunstenaar Eliane Candido tot reizen rond een intieme tentoonstelling. Met haar penseel weet ze de emoties uit te drukken die ze tijdens haar omzwervingen ervaart.

Dat doen ook de reeks doeken van 'Génération Wewa', waarvan de illustraties die afgelopen juli werden voorgesteld, verwijzen naar het dagelijkse leven van de Wewa, de motortaxi's waarmee de straten van de Congolese hoofdstad worden overspoeld.

Deze voorstelling werd in september gevolgd door die van Dolino. Dolino, een van de leiders van het Braziliaanse modernisme, wijdde de voorstelling aan de 196e verjaardag van de onafhankelijkheid van het land.

In november werd in l'Espace ook het seriële werk van Babanzanga tentoongesteld. "*De hyperrealistische kunstenaar maakt het ene na het andere kunstwerk en maakt van de gezichten van zijn dochter of vrouw beeldhouwwerken van licht en schaduw, met zeer levendige, contrasterende accessoires.*"

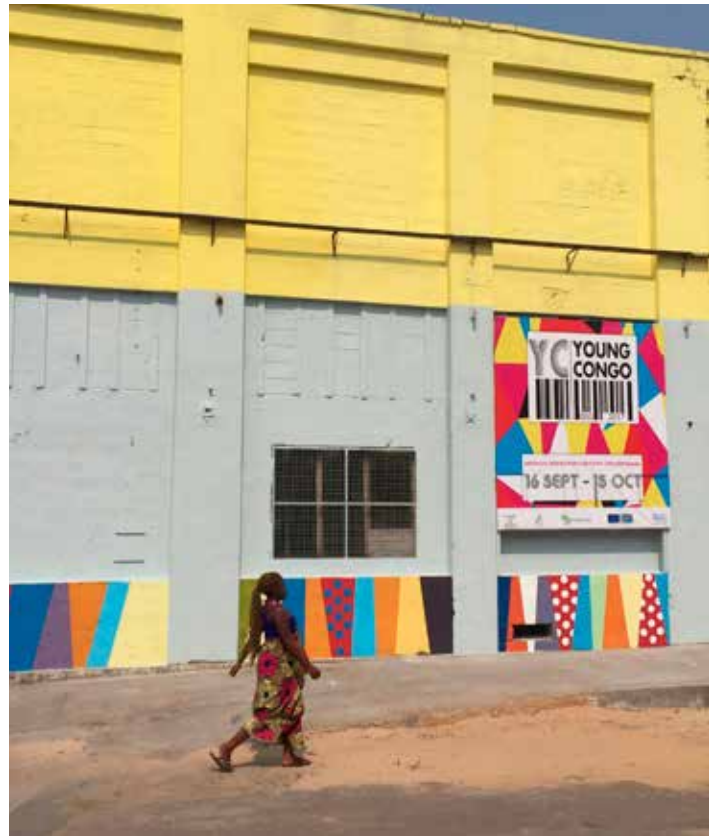
Dans, schilderkunst en theater waren in april elke dag opnieuw centrale thema's bij Texaf Bilembo. Getuige daarvan was het indrukwekkende dansfestival waarin verschillende Congolese choreografen zoals Jacques Bana Yanga en het Sadi-gezelschap in de schijnwerpers werden gezet. Daarnaast was er de 'Regard/Tasty Bites'-vernissage

De kinderen van de Concession oog in oog met de Bana Congo.

Op bezoek met Chantal Tombu.

Kin'Art Studio is een collectief van Congolese kunstenaars

van tekeningen en schilderijen van twee Franse kunstenaars, Amandine en Colombe. Ook vermelden we de opvoering van Atacha Machini, geïnspireerd door de roman 'Kivu l'espoir' van Alain Huart, die het ontroerende verhaal vertelt van een kindsoldaat die een jonge vrouw redt van een groepsverkrachting. *"Een verbazingwekkend realistisch en actueel toneelstuk dat het hart van duizenden toeschouwers uit het studenten- en het bedrijfsleven heeft veroverd."*

Er zijn nieuwe, soms zelfs ongebruikelijke activiteiten gestart. Bijvoorbeeld 'Bo Bazar', een nieuwe soort markt die in mei 2018 in Texaf Bilembo is geopend. Er wordt van alles aangeboden.

Een Belgisch-Congolese week

Een maand later is met de steun van CFAO de eerste jaarlijkse wedstrijd voor jong talent van start gegaan. De wedstrijd staat open voor Congolese kunstenaars jonger dan 30 jaar uit verschillende disciplines. Naast de prijs van 2.500 USD die aan de winnaar werd overhandigd, kregen de ontluikende artiesten dankzij de wedstrijd de kans om zich te promoten.

"Ook de eerste editie van de Belgische Week in Kinshasa, georganiseerd door de Belgisch-Congolese Kamer van Koophandel van Luxemburg, die in oktober 2018 plaatsvond in Texaf Bilembo, was een van de belangrijkste gebeurtenissen van het jaar."

Het was de bedoeling om de samenwerking tussen België en Congo op verschillende gebieden te bevorderen: bedrijfsleven, milieu, duurzame ontwikkeling en cultuur, onderwijs en Belgische samenwerking. 800 mensen hebben de verschillende bijeenkomsten en conferenties bijgewoond.

De aanwezigheid van de ngo Bana Congo wist de harten van het publiek te veroveren. Deze jonge talenten van 8 tot 17 jaar verlieten voor het eerst het geïsoleerde platteland van Nioki in de provincie Mai-Ndombe om op te treden in Kinshasa. Vóór hun optreden keek het publiek naar de film die het verhaal vertelt van het parcours van deze kinderen van het Nioki-ziekenhuis, die niet alleen ondervoed waren, maar ook geconfronteerd werden met sociale discriminatie voordat ze Tânia Trindade ontmoetten. De kunstenares deelde haar muzikale kennis met hen en hielp hen door te zingen weer zelfvertrouwen te krijgen.

Voor het nieuwe jaar werd ingezet, heeft het Café des Artistes zijn deuren geopend voor de brandschilderkunst "Vitrail – Rencontre sous le ficus" van Michèle Van Vlaesselaer, de signeersessies en boekverkoppen met de schrijver Barly Baruti en de komiek Kash.

Lezing van Pierre-Albert Nguelele voor de studenten van het ISC Lodja.

Sankuru Yema-Yema - Een hogeschool in Lodja

Pierre-Albert Nguelele schetst een 'positief' beeld wanneer hij vertelt wat zijn vzw Yema Yema in 2018 heeft verwezenlijkt. De vzw, gevestigd in Sankuru, bevordert de zelfredzaamheid van de inwoners van de regio door met name inspanningen te leveren op het gebied van opleiding. Een voorbeeld daarvan is de opening van een handelshogeschool in samenwerking met de lokale overheid.

Nu zullen de studenten van Lodja in Sankuru kunnen profiteren van hoger onderwijs in boekhouding, marketing, HR-management en directiesecretariaat. De nieuwe Haute École de Commerce biedt een scala aan disciplines om deze afgestudeerden een betere toekomst te garanderen.

Naast de lokale autoriteiten is de vereniging Yema Yema een van de sleutelfiguren van het project. *"Dit is een grote stap vooruit"*, aldus Pierre-Albert Nguelele, die zijn vreugde over de vermelding van de 90 afgestudeerden niet verbergt en hoopt dat hun carrière als voorbeeld kan dienen. *"We willen geen records breken, maar verantwoordelijkheidszin bijbrengen en het bewustzijn vergroten"*, zegt hij.

Hij verwijst daarmee duidelijk naar de naam van de vzw, Yema Yema (beetje bij beetje in het Nederlands), die hij twaalf jaar geleden samen met zijn vrouw Béatrice heeft opgericht. *"Na onze studies wilden we allebei de bevolking in de DRC helpen, te beginnen bij ons in Lodja, waar ik vandaan kom."*

Een gedurfde uitdaging gezien de geografische ligging van deze stad in Sankuru, de voormalige provincie van Oost-Kasaï. Het gebied is gelegen in het centrum van de DRC, midden in de wildernis. Er zijn beperkte communicatiekanalen. En mensen die er wonen worden getroffen door problemen in verband met elektriciteit en toegang tot drinkwater. Pierre-Albert en Béatrice Nguelele lieten zich echter niet ontmoedigen en hebben de behoeften van de inwoners gebruikt als praktische routekaart.

Van nood naar deugd

Vanuit de broodnodige behoefte aan scholing werden de eerste stenen van de kleuterschool en de lagere school, 'Petit d'Homme', gelegd. De school wordt steeds vaker bezocht. In 2018 waren er maar liefst 180 peuters ingeschreven. Onder de ouderen is het aantal echter gedaald, sinds er 140 leerlingen zijn ingeschreven op de middelbare school 'Pierre et Béa'. Deze daling kan worden verklaard omdat veel ouders voor hun beroep naar de stad Lusambo verhuizen.

En de moeders? Die worden zeker niet vergeten. Ook voor hen is er een opleiding voorzien, en merkwaardig genoeg is het juist in deze klassen het rumoerigst. Pierre-Albert vermaakt zich door hun uitgelatenheid na te bootsen bij elk woord dat tijdens de lessen lezen en schrijven goed wordt gesproken. Bij Yema Yema is elke stap een overwinning. 25 van de 30 mama's behaalden een diploma.

De landbouw, een andere activiteit die door de vereniging wordt gesteund, is inmiddels opnieuw een praktijk die door de inwoners van dit landbouwgebied wordt gewaardeerd. Uit schaamte hadden ze de landbouw opgegeven.

"We hebben het land altijd met Béatrice gecultiveerd om de mensen te laten zien dat het hen van voedsel kon voorzien. We zijn begonnen met het verbouwen van Chinese kool, wat ons een kapitaal van zestig dollar heeft opgeleverd, het equivalent van twee maanden loon ter plaatse. Daarmee konden we een konijnenkwekerij beginnen die vandaag nog steeds

bestaat", zegt hij. Tegelijkertijd mijmert hij over *"de samenwerking met Texaf, een van onze trouwe partners, om de rijst- en rubberteelt nieuw leven in te blazen"*.

In 2018 produceert Yema Yema ook zijn eigen cacao. Vandaar het idee om eigen koekjes te ontwerpen. Wij kunnen alvast niet wachten om ze te proeven.

Ook voor de gezondheidszorg was het een goed jaar, want vorig jaar is het 'maison du diabète' opgericht. Het is een plaats waar de ziekte van zijn mysteries wordt ontdaan. *"We praten over alle problemen waarmee diabetici worden geconfronteerd, de moeilijkheden van elke dag, hoe ze een aangepast dieet kunnen volgen dankzij de kennis van een diëtiste."*

We moeten vaststellen dat de bevolking altijd bijzonder enthousiast is, ongeacht het doel waarvoor Yema Yema zich tracht in te zetten. Volgens Pierre-Albert Nguelele verdienen zij alle eer voor de successen van 2018.

Pierre-Albert en Béatrice op dorpsbezoek.

Ndako Ya Biso - De gouden schoenen van Ngaba

www.streetchildrenofkinshasa.com

Voetbalschoenen met noppen zijn niet nodig. Voetballen doen ze op zand. Ze, dat zijn de jongens van Ndako Ya Biso die elke gelegenheid aangrijpen om te voetballen. Dat de setting minimalistisch is, is niet erg. De wedstrijd zelf is er niet minder spannend om. "Ze moeten zich weer kind kunnen voelen", zegt Jean-Pierre Godding sj die aan het hoofd staat van de vereniging. Sinds 2004 doet de vzw haar uiterste best om deze jongeren via opleidingen en recreatieve activiteiten weer zelfvertrouwen te schenken, voor ze een thuis vinden.

De vereniging Ndako Ya Biso ('ons huis' in het Lingala) is een initiatief van de Communauté de Chemin Neuf en heeft de afgelopen vijftien jaar ongetwijfeld een groot aantal straatkinderen geholpen. En ook vandaag nog kloppen een vijftigtal kinderen dagelijks aan bij de verschillende opvangcentra niet ver van de Ngaba-rotonde, een populaire wijk in Kinshasa. Een alarmerend fenomeen dat vragen doet rijzen over het waarom.

"De meeste van deze kinderen zijn op straat terechtgekomen omdat er thuis geen voedsel was. Ze dachten dat ze erbovenop konden komen door te bedelen of door water te verkopen. Ze zijn echter niet meer naar huis gegaan. In werkelijkheid worden ze door niemand gemist", betreurt pater Jean-Pierre Godding sj. "De anderen zijn gewoon thuis weggejaagd. Ze worden beschouwd als tovenaars, verantwoordelijk voor al het kwaad thuis."

In Ndako Ya Biso proberen ongeveer veertig mensen en vrijwilligers hun vertrouwen te herstellen. De personeelsleden zijn sociaal pedagogen, psychologen, juristen en verpleegkundigen, en allemaal werken ze samen om dit doel te bereiken.

Eerst wordt er voldaan aan de basisbehoeften van de nieuwkomers. De opvangcentra bieden verschillende diensten aan: een slaapzaal, een eetzaal waar elke dag een maaltijd wordt geserveerd en toiletten. Daarnaast worden mensen ook onderzocht door een arts en kunnen ze weer naar school en zelfs leren lezen en schrijven.

De vereniging organiseert ook activiteiten en ludieke leerlessies. Tijdens dergelijke momenten van ontspanning kunnen de kinderen weer leren openhartig zichzelf te zijn.

Activiteiten om het straatgeweld te vergeten.

Dit blijkt uit de voetbalsessies waarin de jongens gouden schoenen improviseren. Er zijn naaiateliers waar de meisjes hun creativiteit kunnen botvieren. Er worden uitstapjes georganiseerd om de natuurlijke rijkdommen van de DRC te ontdekken.

"We proberen vaker dergelijke activiteiten te organiseren, omdat we merken dat kinderen zich bij dergelijke activiteiten laten gaan en hun hart uitstorten over wat ze hebben meegemaakt toen ze aan hun lot zijn overgelaten." Vaak zijn de verhalen die dan worden verteld hartverscheurend, maar wel noodzakelijk met het oog op gezinshereniging.

Deze doelstelling sluit aan bij de filosofie van de vzw, die ervan overtuigd is dat een kind bij zijn of haar al dan niet uitgebreide familie hoort. *"Als het kind wordt verstoten, dan hopen we dat er een oom of een tante is op wie hij of zij kan rekenen."* In 2018 zijn er 256 kinderen met hun gezin herenigd, tegenover 209 twee jaar geleden. Hoewel dat een bemoedigend resultaat is, is daar een lang proces aan voorafgegaan, dat niet moeiteloos verloopt. Het vertrouwen van de jongere moet worden hersteld, er moet worden geluisterd, onderzoek worden gedaan, worden bemiddeld, met als eindstation, de gezinshereniging.

Hoop in cijfers

De volgende stap bestaat erin om hun families te voorzien van de tools die stabiliteit kunnen bieden zodat ze uit de armoede kunnen komen. Hoewel de vzw over beperkte financiële middelen beschikt, levert ze inspanningen om de jongeren in hun gezin te volgen, en ervoor te zorgen dat ze

naar school blijven gaan of, voor de ouderen, hun beroepsopleiding blijven volgen. De cijfers van Jean-Pierre Godding sj zijn hoopgevend.

614 kinderen die in de afgelopen drie jaar met hun gezin zijn herenigd, zijn in de loop van 2018 ingeschreven in een vijftigtal verschillende scholen. Er zijn 378 jongens en 236 meisjes, 409 kinderen op de lagere school en 205 op de middelbare school.

195 jongeren konden in 2018 een beroepsopleiding volgen, waaronder 109 oudere jongeren en 86 jongeren van 15 tot 18 jaar. Er zijn 44 beroepsintegratiekits uitgedeeld.

Behalve gerichte steun zijn er in 2018 ook 231 microkredieten toegekend aan voogden van herenigde kinderen, vergeleken met 228 in 2017, of een twintigtal per maand, voor een gemiddeld bedrag van 57 dollar per lening. Er zijn in 2018 40 huurwaarborgen betaald (tegenover 42 in 2016 en 26 in 2017), ofwel gemiddeld 3 per maand, aan gezinnen om hen te helpen een betere woning te vinden.

"Elke gezinshereniging is een strijd, maar biedt ook hoop. Een weg naar vrede en toekomst, voor zowel het kind als het gezin", besluit frater Godding sj.

www.texaf.be